

באמצעות הביס. הוא כמובן מושחת. רקוב מקוקאין, זימה ותאוות-בצע.

ואז לפתע מתרחש הבלתי צפוי. צמד בלתי ידוע, מקנדה דווקא, המכונה ביבי ואלפי, עולה על הבמה ומשמיע, לא יאומן, שיר אהבה. שיר אהבה ב-1994! איפה נשמע דבר כזה? הקהל מקבל אור-תם בלעג, בוז וצחוק. אבל כשהצמד ממשיך להשמיע את המנגינה האוניברסאלית שלו, משתנה תגובת הקהל. המנגינה היא כל כך מתוקה והמילים כל כך פשוטות, מובנות ומדברות אל הלב עד שהנוער של דור הסליקון מתחיל להתרגש ולהתרסק על צלילי העבר מימי הביניים החשוכים של ההיפס.

ההתרגשות הוספת להתלהבות ומאימת על שילטון הביס על העולם. זוהי סיבה טובה למיפלצות-הבידור הממוסחר להחזיר ליט לחסל ומייד את נציגי הרגשות הוזר לה של העבר. המשך הסרט, המורכב מי סצינות של מדע בידיוני ואורגיות מוסיקליות קצת פחות בידיוניות, עוסק במאבק בין הרוק הרע והאהבה הטהורה. לא צריך לנחש מי מנצח.

הימור על

קופת הרוק

התפוח, שעדי שמו נקרא המיוסיקאל החדשני, ממלא בסרט את אותו התפקיד שמילא בתנ"ך. הוא נועד לפתות את ביבי, האשה שבצמד ביבי ואלפי, להצטרף אל הרוק הממוסחר, בעזרת חושים שמי נים, הבטחות על תהילה ופירסום. ביבי כימעט מתפתה, אבל אלפי ונציגי דור ההיפס היוצאים מקברותיהם, אינם מניחים לה ללכת לאיבוד בגיהנום המוסיקלי.

איריס יוטבת

רעייתו של המלחין קובי רכט, נראית בתמונה הזקנה מהסרט, כשהיא מגלמת את דמותה של דוניקה פוטונייה של איריס עובדו בידי הפיזונומי ג'ורג' קלינטון.

ועם צוות שחקנים, זמרים ורקדנים כימעט אלמונים, שאת שמות רובם לא שמע איש מעולם בקולנוע, יצליח במקום בו כימעט נכשל, מבחינה מיסחרית, מילוש פורמן. אבל ההימור והניסוי ראוי להערכה. כי גם אם מנחם גולן מפיק את התפוח בברלין, בשמה של חברת הסרטים האמריקאית שלו, בעזרת צוות שחקנים אנגלי ברובו, עדיין טבוע בסרט, שבהפקתו הושיקעו כשישה מיליון דולר, חותם ישראלי.

התפוח מבויים בידי גולן, שכתב גם את התסריט. הוא מצולם בידי דויד גורי פינקל ונערך בידי דב הניג הישראליים, ובעיקר: המוסיקה שלו היא של המלחין הישראלי הצעיר קובי רכט, שהגה גם את רעיון הסרט יחד עם רעייתו, איריס יוטבת, שחיברה את התמלילים לפזמונים.

מחזמר

על תככים

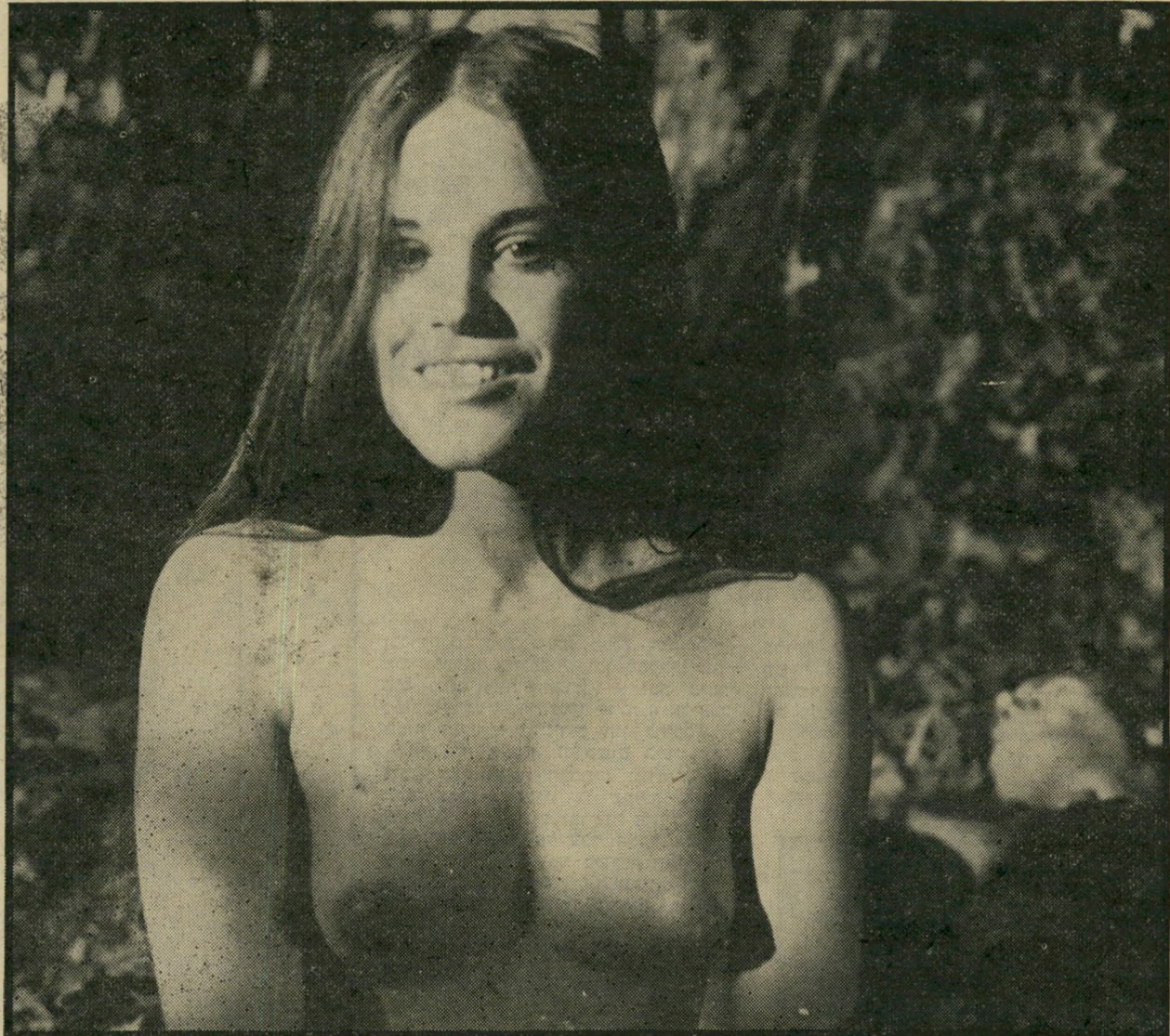
קובי רכט, אחד המוכשרים שבדור הישראלי, מלחינים הצעירים, עזב את הארץ לפי ני כשבע שנים. כבר אז הסתובבו לו בראש צלילים של מוסיקת הרוק שלא הלכו עוד כל כך טוב בארץ. הוא יצא למכור אותם לעולם. באמסטרדם הקליט שלושה תקליטים של מוסיקה בסיגנון הרוק וההצ'י לחה, על פי עדותו, היתה עצומה.

לקח לו שלוש שנים עד שחברת התקליטים ברקלי הצרפתית גילתה אותו והחזירה תימה אותו על חוזה לשנתיים, לעיבוד מוסיקה וכתובת יצירות מקוריות. כעבור חצי שנה הוא נחלק מהחוזה הזה והחל לכתוב מוסיקה לחברה כמו ס.בי.אס. ואר.סי.אי. אחד משבעת התקליטים שלו הפך לתקליט זהב.

ב-1977 חזר קובי לארץ לרגל הולדת הבן הראשון שילדה לו אשתו איריס. יחד עימו הביא תסריט לסרט מוסיקלי שכתב בעת שהותו בפאריס. מנחם גולן קנה את הרעיון ועיבד אותו בצורה מיקצועית. אי אפשר להתחמק מהמסקנה שחלק מהביקורת שמנסה המחזמר הקולנועי הבידיוני הזה למתוח על עולם עסקי-השעשועים, נובע מניסיונו האישי של קובי רכט בעת שהתחכן בעולם זה בשנות פעילותו ביירושה.

התפוח הוא סוג חדש של מחזמר, טור ען מנחם גולן, הוא עוסק בתככים ובמזימות שמאחורי-הקלעים בעולם המוסיקה של היום ומחר.

קשה לדעת איך יקבל עולם המוסיקה את הביקורת הקולנועית של גולן על מיס-חורו. אולי הוא יעשה זאת בצורת מחזמר משלו, על המיסחור בעולם הקולנוע, למשל.

חלק מסצינות הסרט התפוח מתרחשות בעולם הדימיון של ג'ורג' קלינטון. משהך ג'ורג' גילמור, קתרין מרי סטייוארט, בסרט את דמותה של ביבי, בת זוגו של אלפי, אותו משהך ג'ורג' קלינטון. קתרין אמורה להיות תגלית הסרט.

ג'והעדן האבוד

של גיבורי העליה. כמו הסצנה של ג'והעדן האבוד, בה מופיעה

בה. בנירסתו הקולנועית המבריקה של פורמן ובסיוע צוות מעולה הוא מהווה חריג בעולם הקולנוע, ובכל זאת אינו הצ'י לחה מסחררת בקופות. קשה קצת לחאמין שדווקא מנחם גולן, עם המוסיקה של קובי רכט הישראלי,

זה. אבל בעולם הקולנוע שבו אין בשנים האחרונות סיכויים גדולים לסרטים בואי-גדול. זהו הימור הנה, למשל, שיעור של מילוש פורמן, מחזמר ידוע ומוכר, שנוסה בהצלחה כבר

מי שמנסה להתייחס בחשדנות לסיכויי הצלחתו של מחזמר מסוג זה, צריך להיזכר מה אירע לאופרת הרוק שומי של אלטון ג'ון ולהקת המי, ומה שהיא עשתה למוסיקה בעולם. ייתכן שבסתר ליבו חולם מנחם גולן על מהפכה מסוג